

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 460 din 14.10.2015

Dosar nr. 178/2015

Petiția nr. 1998/17.03.2015

Petent: C C V

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Direcția de Investigare a Criminalității Economice

Obiect: punerea petentului la "dispoziție" în mod abuziv, de către partea reclamată (MAI).

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 C C V

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Afacerilor Interne, Direcția de Investigare a Criminalității Economice, loc. București, str. Mihai Vodă, nr. 6, sector 5.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că este angajat în cadrul MAI, și a fost pus la dispoziția Direcției de Investigare a Criminalității Economice, folosindu-se temeuri legale în mod abuziv.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 1998/30.04.2015, a fost citat domnul C C V în calitate de petent, pentru data de 19.05.2015, procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 2991/30.04.2015, a fost citat *Ministerul Afacerilor Interne, Direcția de Investigare a Criminalității Economice* în calitate de reclamat pentru data de 19.05.2015, procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1 Petentul susține că, este încadrat pe funcție la angajatorul reclamat, din data de 25.07.2000, ca urmare a absolvirii Academiei de Poliție „Al. I. Cuza” București-Facultatea de Drept - Specializarea „investigarea fraudelor”, promoția 2000. “În urma concursului susținut la data de 06.03.2014, prin Dispoziția nr. 1747 din 11.03.2013 am fost numit în funcția de șef serviciu la Direcția de Investigare a Fraudelor, desfășurând activități de Poliție Judiciară. La data de 01.12.2014 a devenit aplicabil ordinul Viceprim-ministrului pentru Siguranță Națională, Ministrul Afacerilor Interne nr. 1/2603/02.10.2014, privind unele măsuri de corecție ale structurilor organizatorice din cadrul Poliției Române. Prin acest ordin, fosta Direcție de Investigare a Fraudelor, care avea organigrama compusă din 1 director, 2 directori adjuncți, 6 servicii și 1 birou, s-a redenumit în Direcția de Investigare a Criminalității Economice, având 1 director, 2 directori adjuncți, 6 servicii și 2 birouri. Totodată, datorită rezultatelor bune și foarte bune, la care am contribuit și eu, schema Direcției de Investigare a Criminalității Economice a fost suplimentată, pe lângă o funcție de șef de birou, cu încă 15 funcții de execuție. În data de 08.12.2014 am luat la cunoștință că, prin dispoziția 7332 din 28.11.2014 am fost pus la dispoziția Direcției de Investigare a Criminalității Economice, folosindu-se temeiurile juridice art. 22 alin 8 din legea nr. 360/2002 și art. 38 alin 1 și alin 2 din OMAI 298/2011. Art. 22 alin. 8 din legea nr. 360/2002 prevede *în cazurile prevăzute de art. 69 alin. 1 litera J, precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative, emise în acest scop, polițiștii pot fi puși la dispoziția unității pe o perioadă de cel mult 3 luni, timp în care vor beneficia de drepturile bănești avute, cu excepția indemnizației de conducere*. Art 38, alin. 1 din OMAI 298/2011 prevede „Polițistul aflat în activitate poate fi pus la dispoziția unității în cazurile prevăzute la art. 69 alin. 1 litera J din legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop”. “Art. 38 alin. 3 din OMAI 298/2011 prevede situație temeinic justificată - "polițistul fără de care s-a pus în mișcare a acțiunii penale sau a fost trimis în judecată în stare de libertate, este pus la dispoziția unității, de la data înregistrării la secretariatul unității a comunicării organului de urmărire penală”.

4.2 Petentul susține faptul că, doar prin excepție de la cele arătate mai sus, angajatul mai pot fi ocupate prin detașare, mutare la cerere, “cu privire la posturile de conducere, situație în care mă aflu, alin. (3 al aceluiași articol arată că acestea se ocupă prin examen sau concurs, activitate la care nu pot participa cei care sunt sub efectul unei sancțiuni disciplinare. La alin. (4 al art. 5 din OMAI 665/2008 se arată că, prin excepție, pot ocupa un post de conducere vacant pentru care se acordă indemnizație de conducere, polițiștii numiți în posturile de conducere care fac obiectul reorganizării unității din care fac parte, cu respectarea prevederilor prezentului ordin, precum și prin împuternicire, în condițiile legii”. “Din cele de mai sus rezultă că subsemnatul poate ocupa fără concurs, întâi o funcție de șef serviciu din cele 4 funcții vacante din cadrul Direcției de Investigare a Criminalității Economice, iar în cazul în care acestea sunt ocupate legal, o funcție de șef de birou din cele 2 funcții vacante din cadrul Direcției de Investigare a Criminalității Economice, în cele din urmă, dacă și acestea se ocupă legal, poate ocupa o funcție de conducere vacantă din cadrul IGPR sau una de execuție vacantă din cadrul Direcției de Investigare a Criminalității Economice sau IGPR, iar dacă niciuna nu este vacantă, sa fiu dat afară. Conform art. 1 și art. 2 din Legea nr.360/2002 privind statutul polițistului, polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, de regulă, ce poartă uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului”. „Din succesiunea celorlalte articole ale aceleiași legi, rezultă că, pentru exercitarea profesiei de polițist, trebuie să fii numit într-o funcție publică.”

Art. 44 din Legea nr.360/2002 arată-Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu. Polițistul este obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu (...):

4.3 Petentul este de părere că, conform Dispoziției 7332 din 28.11.2014 prin care a fost pus la dispoziția IGPR - Direcției de Investigare a Criminalității Economice, trebuie să execute sarcini ce îi sunt stabilite de conducere fără să mai dețină o funcție. “În consecință, mi-au fost afectate următoarele drepturi:

- „dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat este un drept conferit de lege având în vedere profesia mea, calitatea mea de polițist, totodată făcând parte din structura de poliție judiciară.

- dreptul la muncă, având în vedere că eu nu mai pot desfășura activități de cercetare penală, pentru care am fost specializat, statul suportând cheltuieli de școlarizare. Nu în ultimul rând, îmi sunt afectate și drepturile salariale, având în vedere că pe perioada punerii la dispoziție nu mi se plătește indemnizația de conducere, așa cum rezultă din dispoziția 7332 din 28.11.2014.

- dreptul la pensie, deoarece, așa cum rezultă din temeiul legal al dispoziției 7332 din 28.11.2014, art. 4 alin 3 din OMAI 489/2005, timpul cât sunt pus la dispoziție, nu se consideră timp lucrat în condiții deosebite, implicit vechimea în muncă, deși eu am mers în fiecare zi la serviciu”.

Sușinerile părții reclamate

4.4 Reclamatul susține că, petentul a formulat acțiune în instanță pentru numirea acestuia într-o funcție de conducere, ce face obiectul dosarului nr. 1391/3/2015 aflat pe rolul Tribunalului București. “Totodată, petentul a formulat o cerere de emitere a unei ordonanțe prezidențiale ce a făcut obiectul dosarului nr. 1904/3/2015, care a fost respinsă. Reclamata solicită Colegiului director, să respingă petiția ca urmare a inexistenței unei forme de discriminare, pentru următoarele considerente: aspectele prezentate sunt neîntemeiate, petentul nu a prezentat fapte care permit a se prezuma existența unei discriminări directe sau indirecte săvârșite de instituția noastră, potrivit art. 20 alin. (6) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. “Prin Ordinul viceprim-ministrului pentru siguranță națională, Ministrului Afacerilor Interne nr. 1/2603 din 02.10.2014, cu aplicabilitate de la 01.12.2014, s-au aprobat unele măsuri de corecție a structurilor organizatorice la nivelul unităților Poliției Române. Ca urmare a acestui proces, atât din punct de vedere conceptual cât și structural, Direcția de Investigare a Fraudelor a fost reorganizată sub o nouă titulatură, respectiv Direcția de Investigare a Criminalității Economice, având în componență 6 servicii și 2 birouri, situație ce a condus și la o suplimentare a posturilor de execuție cu 15 funcții. Astfel, prin Nota de fundamentare nr. 561037/25.08.2014, conducerea Direcției de Investigare a Fraudelor a formulat propuneri privind reorganizarea și eficientizarea structurii, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului pentru siguranță națională, Ministrului Afacerilor Interne menționat anterior, constând în:

1. Crearea unei structuri la nivel de serviciu, cu atribuții pe linia identificării și investigării marii criminalități economico-financiare cu denumirea de *Serviciul investigații complexe, prin transformarea Serviciului Combaterea infracțiunilor la regimul accizelor, operațiunilor vamale și drepturilor de proprietate intelectuală;*
2. Schimbarea denumirii Serviciului Combaterea corupției și a infracțiunilor comise în sfera instituțiilor bugetare în Serviciul de investigare a criminalității la regimul fondurilor publice și a corupției;

3. Înființarea Serviciului de documentare, planificare și strategii de combatere a criminalității economice cu atribuții pe linie de documentare, prevenire și combatere a criminalității economice;

4. Înființarea biroului de investigații care să preia și să exercite atribuții pe linia combaterii criminalității economice care afectează concurențialitatea mediului de afaceri.

5. Transformarea Biroului de cooperare operativă în Serviciul de coordonare și cooperare operativă în vederea asigurării resurselor umane necesare exercitării unitare a atribuțiilor pe această linie.

6. Schimbarea denumirii și modificarea atribuțiilor serviciului Combaterea evaziunii fiscale și a fraudelor intracomunitare prin transformarea în Serviciul de investigare a evaziunii fiscale și spălării banilor.

7. Desființarea Serviciului delegări judiciare și transferul atribuțiilor și personalului specializat pe linie de cercetare penală la nivelul celorlalte structuri, în funcție de atribuțiile și specializărilor acestora.

8. Desființarea Serviciului Combaterea infracțiunilor comise în industrie, agricultură și infrastructură și a Serviciului Combaterea criminalității financiare și spălării banilor și preluarea atribuțiilor acestora de către celelalte structuri. „Din punct de vedere al problematicii resurselor umane, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (8) din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului cu modificările și completările ulterioare* și ale Ordinului M.A.I. nr. 298/2012 *privind procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare* și în baza propunerilor Direcției de Investigare a Fraudelor, formulate prin adresa nr. 561036/29.08.2014, s-a procedat la punerea la dispoziție a polițiștilor care ocupau funcții de conducere la structurile desființate.

Urmare a propunerilor formulate de conducerea Direcției de Investigare a Fraudelor prin Nota-raport trimisă cu adresa nr. 564304/2014, comisarul-șef de poliție Preoteasa Constantin și comisarul-șef de poliție Bucur Marian au fost numiți, începând cu data de 01.12.2014, în funcțiile de șef serviciu la Serviciul de investigare a criminalității la regimul fondurilor publice și a corupției, respectiv la Serviciul de investigare a evaziunii fiscale și spălării banilor, având în vedere faptul că serviciile în discuție au fost redenumite și nu s-au modificat competențele și atribuțiile”. „De asemenea, în ceea ce privește personalul cu funcții de execuție din cadrul structurilor desființate, menționăm faptul că aceștia au fost numiți în funcție avându-se în vedere propunerile formulate de conducerea direcției (adresa nr. 562567/10.11.2014), acordul acestora exprimat prin raport personal, precum și îndeplinirea condițiilor de ocupare a posturilor prevăzute în fișele de post”.

4.5 Partea reclamată susține că, exercitarea calității de polițist nu este afectată petentului de măsura punerii la dispoziție. Legea nr.360/2002 prevede următoarele norme cu privire la exercitarea calității de polițist: „Art. I (1) Polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului. (2) Exercitarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite. Polițistul este investit cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege. Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal. Polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, cu respectarea principiilor imparțialității, nediscriminării, proporționalității și gradualității”. „Astfel, exercitarea calității de polițist și îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu sunt condiționate de existența calității și nu de numirea pe o funcție specifică statutului profesional. Potrivit Dispoziției I.G.P.R. nr. 7332 din 28.11.2014, petentul, pe perioada punerii la dispoziție, îndeplinește sarcinile și atribuțiile stabilite în scris de conducerea

D.I.C.E. La data de 08.12.2014 sub nr. 564558 au fost stabilite la nivelul D.I.C.E. sarcinile ce urmează a fi desfășurate de reclamant pe perioada punerii la dispoziție, acesta luând la cunoștință, pe bază de semnătură la 10.12.2014. Aceste sarcini se referă strict la activitățile de urmărire penală ce trebuie efectuate în dosarele penale repartizate spre instrumentare sau în delegare”. “Cu privire la drepturile salariale facem precizarea că art. 22 alin. (8) din Legea nr. 360/2002 stabilește drepturile salariale de care beneficiază un polițist pus la dispoziție: „În cazurile prevăzute la art 69 alin. (1) lit. j), precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop, polițiștii pot fi puși la dispoziția unității pe o perioadă de cel mult 3 luni, timp în care vor beneficia de drepturile bănești avute, cu excepția indemnizației de conducere, după caz În cazuri excepționale, cu aprobarea Ministrului Administrației și Internelor, acest termen poate fi prelungit cu încă cel mult 3 luni”. „Este normal ca indemnizația de conducere să nu fie acordată deoarece petentul nu mai deține o funcție de conducere”. „Petentul a ocupat până la data de 01.12.2014 funcția de șef al Serviciului delegări judiciare, din cadrul Direcției de Investigare a Fraudelor. Desființarea acestei funcții a fost motivată de necesitatea asigurării eficienței și eficacității utilizării resurselor umane, simplificarea procedurilor și complementaritatea activităților desfășurate la nivelul structurilor Direcției de Investigare a Criminalității Economice, în scopul atingerii obiectivelor și înregistrării indicatorilor de performanță stabiliți. În acest context, s-a apreciat oportun transferul atribuțiilor de cercetare penală, separat, în cadrul fiecărei structuri operative, în scopul eficientizării activităților, creându-se premisele asigurării coeziunii profesionale și coordonării optime a activităților și, nu în ultimul rând, crearea posibilității specializării polițiștilor de cercetare penală pe liniile de muncă ale structurilor operative. În acest context, situația petentului era diferită de cea a altor polițiști cu funcții de conducere, postul de șef serviciu fiind desființat, neexistând un alt post în cadrul direcției care să corespundă într-o proporție de cel puțin 50% din punct de vedere al atribuțiilor funcționale cu postul desființat. În ceea ce privește prevederile O.M.A.I. nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile M.A.I., cu modificările și completările ulterioare, invocate de petent, acestea au fost respectate și în situația sa, întrucât, potrivit art. 40 alin. (1) din actul normativ, „posturile de conducere vacante se ocupă prin examen sau concurs, după caz”, iar la nivelul D.I.C.E., pentru posturile nou-înființate s-au organizat concursuri, conform metodologiei. În ceea ce privește celelalte modalități de ocupare a funcțiilor de conducere, respectiv cele prevăzute de art. 5 alin. (4)”. “Astfel, punerea la dispoziție a petentului a fost justificată de faptul că, la data reorganizării, nu existau funcții similare în care ar fi putut fi numit, măsura punerii la dispoziție fiind luată unitar, obiectiv și imparțial față de toți polițiștii ale căror funcții de conducere au fost desființate la reorganizare, respectiv față de comisar-șef de poliție B D, ca urmare a desființării funcției de șef al Serviciului combaterea infracțiunilor comise în agricultură, industrie și resurse minerale, față de comisar-șef de poliție D A, ca urmare a desființării funcției de șef al Serviciului combaterea infracțiunilor la regimul accizelor, operațiunilor vamale și drepturilor de proprietate intelectuală, față de comisar-șef de poliție M A, ca urmare a desființării funcției de șef al Serviciului combaterea criminalității financiare și spălarea banilor, respectiv față de comisarul de poliție A V, ca urmare a desființării funcției de șef al Biroului cooperare operativă”. „De altfel, petentul a adoptat o stare de pasivitate și nu a întreprins nici un demers pentru a participa la unul dintre concursurile organizate pentru ocuparea celor 4 funcții de șef serviciu și celor 2 funcții de șef birou”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentul angajat în cadrul MAI, a fost pus la dispoziția Direcției de Investigare a Criminalității Economice, folosindu-se temeiurile juridice considerate de acesta ca fiind abuzive, respectiv din Legea nr. 360/2002, OMAI 298/2011 și Legea nr. 360/2002.

Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Colegiul director, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei constată că, petentul invocă o serie de vătămări în ce privește drepturi salariale, profesionale printr-un tratament abuziv aplicat acestuia de către partea reclamată, prin punerea sa la „dispoziția” unității. Acesta, în urma concursului susținut la data de 06.03.2014, prin Dispoziția nr. 1747 din 11.03.2013 a fost numit în funcția de șef serviciu la Direcția de Investigare a Fraudelor, desfășurând activități de Poliție Judiciară. În data de 08.12.2014, a luat la cunoștință că, prin dispoziția 7332 din 28.11.2014 a fost pus la dispoziția Direcției de Investigare a Criminalității Economice, folosindu-se temeiurile juridice art. 22 alin 8 din legea nr. 360/2002 și art. 38 alin 1 și alin 2 din OMAI 298/2011. Art. 22 alin. 8 din legea nr. 360/2002 prevede *în cazurile prevăzute de art. 69 alin. 1 litera J, precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative, emise în acest scop, poliștii pot fi puși la dispoziția unității pe o perioadă de cel mult 3 luni, timp în care vor beneficia de drepturile bănești avute, cu excepția indemnizației de conducere*. Ca urmare a acestei situații, petentul este de părere că, conform Dispoziției 7332 din 28.11.2014 prin care a fost pus la dispoziția IGPR - Direcției de Investigare a Criminalității Economice, trebuie să execute sarcini ce îi sunt stabilite de conducere, fără să mai dețină o funcție. I-au fost afectate o serie de drepturi cum ar fi:

- „dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat este un drept conferit de lege având în vedere profesia, ori calitatea de polițist.
- dreptul la muncă, având în vedere că nu mai poate desfășura activități de cercetare penală. Nu în ultimul rând, îi sunt afectate și drepturile salariale, având în vedere că pe perioada punerii la dispoziție nu i se plătește indemnizația de conducere, așa cum rezultă din dispoziția 7332 din 28.11.2014.
- dreptul la pensie, deoarece în timpul cât este la dispoziție, nu se consideră timp lucrat în condiții deosebite, implicit vechimea în muncă.

5.2 Partea reclamată, în apărarea sa, solicită Colegiului director, să respingă petiția ca urmare a inexistenței niciunei forme de discriminare, pentru aspectele prezentate, acestea fiind neîntemeiate. “Petentul nu a prezentat fapte care permit a se prezuma existența unei discriminări directe sau indirecte săvârșite de instituția noastră, potrivit art.20 alin. (6 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea

tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. “Prin Ordinul viceprim-ministrului pentru siguranță națională, Ministrul Afacerilor Interne nr. 1/2603 din 02.10.2014, cu aplicabilitate de la 01.12.2014, s-au aprobat unele măsuri de corecție a structurilor organizatorice la nivelul unităților Poliției Române. Ca urmare a acestui proces, atât din punct de vedere conceptual, cât și structural, Direcția de Investigare a Fraudelor a fost reorganizată sub o nouă titulatură. „Astfel, punerea la dispoziție a petentului a fost justificată de faptul că, la data reorganizării, nu existau funcții similare în care ar fi putut fi numit, măsura punerii la dispoziție fiind luată unitar, obiectiv și imparțial față de toți polițiștii ale căror funcții de conducere au fost desființate la reorganizare...” „Mai mult, petentul a adoptat o stare de pasivitate și nu a întreprins nici un demers pentru a participa la unul dintre concursurile organizate pentru ocuparea celor 4 funcții de șef serviciu și celor 2 funcții de șef birou”. „Astfel, exercitarea calității de polițist și îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu sunt condiționate de existența calității și nu de numirea pe o funcție specifică statutului profesional”.

Ca atare, potrivit evenimentelor menționate de petent și a înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Colegiul director constată că în prezenta speță, sunt enumerate o serie de fapte ce intră în sfera de aplicare a dreptului muncii, petentul nu a invederat în obiectul petiției, un criteriu de discriminare în accepțiunea articolului 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată. Ca urmare, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit articolului 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2 alin.1), din O.G.nr.137/2000, modificată, (lipsă criteriu de discriminare).

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) C C V

b) Ministerul Afacerilor Interne, Direcția de Investigare a Criminalității Economice, loc. București, str. Mihai Vodă, nr.6, sector 5.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrative**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

ISVAN HALLER– Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

Intocmit Rodina Olimpiu Consilier SACD

Notă: Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Verificat SCSRP